

tijd terug in Groningen opponeerde bij een promotie. Dijkema: "Aardige man. Ik heb even met hem gepraat en hem verteld waar hij kon gaan zitten en wat er van hem verwacht werd. Alweer veel langer geleden hadden we meneer Luns op bezoek, die was toen nog secretaris-generaal van de NAVO. Een hele toestand was dat, met studenten die hem opwachtten vanwege het NAVO-standpunt inzake de neutronenbom."

Lijk

Dijkema trekt zijn toga weer aan en verlaat de kamer om de commissie die, niet onverwachts, heeft beslist dat Hans Smit de doctorstitel toekomt. Dijkema had hij de bul al klaargelegd in de faculteitskamer, zodat de commissieleden deze konden ondertekenen. Wanneer hij vervolgens aan het hoofd van de zogeheten *cortège* van zwartgerokte hoogleraren door de gang van het Groninger Academiegebouw schrijdt, is de associatie met een begrafenisstoet onontkoombaar. Alleen het lijk ontbreekt, zoals het standaardgrapje luidt. Even later komt Dijkema opnieuw langs, ditmaal met Smit en diens paranimfen in zijn kielzog. Dijkema leidt de kleine stoet door een wirwar van vrienden en bekenden van kersverse doctorandussen, die de buluitreikingen in de diverse faculteitskamers komen bijwonen. Voorzien van grote bossen bloemen, kijken ze verwonderd naar de optocht van drie heren in rokkostuum en één heer in toga.

Promovendus Smit krijgt even later te horen dat hij, zoals Dijkema het eerder uitdrukte, "die gehate 's' van 'drs' kwijt is. Ruw geschat zal het in Dijkema's dertig dienstjaren zo ongeveer de achthonderdste keer zijn dat hij als pedel dit moment meemaakt. Maar hij blijft het leuk vinden: "Ieder keer is toch weer anders."

Niettemin betwijfelt Dijkema of hij, zoals collega's in andere universiteitssteden, louter en alleen pedel zou willen zijn. "Misschien vanwege het salaris", zegt hij eerlijk, "maar mijn werk is toch afwisselender, ook al hebben andere pedellen er ook nog de hele administratie bij, plus de organisatie van alle

plechtigheden, en tekenen zij de bullen. Hier in Groningen zijn die voorgedrukt; alleen de namen worden erin gecalligrafeerd. Wanneer een promotiecommissie op het laatste moment besluit iemand het *cum laude* te verlenen, dan moet dat er tijdens de receptie nog snel even worden bijgeschreven."

De jonge *dr* Smit geeft, zoals te doen gebruikelijk, na afloop van de plechtigheid een receptie. Dijkema is hem

Tijdens de promotie raadpleegt de pedel op de gang zijn horloge om precies op tijd het 'Hora finita' te kunnen laten horen.

voorgegaan naar de zaal in het Academiegebouw waar de hapjes en de drankjes al wachten. Smit staat klaar om de felicitaties in ontvangst te nemen en Dijkema is de eerste die hem de hand schudt. Daarna verdwijnt hij om zijn werk af te maken. Hij reinigt de karaf en het glas, die op het tafeltje van de promovendus hebben gestaan, en bezorgt nog een stapeltje felicitatietelegrammen bij Smit. Dan zit zijn dag als pedel erop.

fotografie: Elmer Spaargaren